

Uzdrīkstēties sniegt palīdzīgu roku. NMPD pasniedz apbalvojumu līdzcilvēkiem par pašizliedzīgu rīcību, glābjot maza bērna dzīvību

Publicēts: 26.07.2022.

[Preses relīzes](#)

[Jaunami](#)

Ik gadu Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests (NMPD) apbalvo ne tikai savus darbiniekus no visas Latvijas, bet godina arī līdzcilvēkus par drosmīgu rīcību kritiskās situācijās, sniedzot pirmo palīdzību līdz dienesta brigādes ierašanās brīdim. Tos, kuri nav palikuši vienaldzīgi, bet ātri un pareizi rīkojušies, sniedzot palīdzību, kad katra sekunde un minūte ir zelta vērtā. Kad vienīgā doma, kas tobrīd ir prātā - rīkoties. “Tas notika automātiski. Uzzinot par nelaimi, skrēju uz notikuma vietu pat nezinot, vai es varu tur ko palīdzēt,” saka Toms Liepa, kurš šogad saņēma dienesta apbalvojumu “Par pašizliedzību”. Apbalvojumu saņēma arī Toma dzīvesbiedre Sigita, kura kopā ar vīru nekavējoties devās palīgā.

Kāda pērnā gada marta diena ģimenē ritēja pavisam ikdienišķi. Līdz īsu brīdi pirms pulksten trijiem pēcpusdienā mamma saņēma ziņu, ka meita ir noslikusi... Meitenīte bija devusies uz kaimiņu māju paspēlēties ar draudzeni. Mamma meitu pavadīja pa ceļu, kur viņu jau gaidīja draudzene un noskatījās, kā abas aiziet līdz kaimiņu sētai. Līdz liktenīgā zvana saņemšanai pagāja vien desmit minūtes. Meitenes bija aizskrējušas uz netālo jaunaudzi, kur meita bija iekritusi bedrē ar ūdeni – par tādas esamību neviens pat nenojauta! “Sākumā domāju, ka meita iekritusi dīķī, kas tuvumā ir vienīgā ūdenstilpne. Tomēr nelaime var notikt jebkur, ne tikai atklātos ūdeņos, bet arī mazā bedrē,” saka mamma. Tieši meitenes mazā draudzene aizskrēja pie pieaugušajiem pēc palīdzības.

Sigita un Toms Liepas dzīvo pārsimts metrus no negadījuma vietas. Sigita tai brīdī aptuveni gadu paralēli mācībām medicīnas koledžā strādāja jau dienesta brigādē pieredzējuša mediķa vadībā. Arī viņa šogad saņēma apbalvojumu “Par pašaieliedzību”. Liktenīgajā dienā viņa bija mājās un klausījās tiešsaistes lekciju. Izdzirdot par nelaimi, mediķa instinkts lika celties kājās un skriet uz notikuma vietu, pa ceļam ielecot pirmajos apavos, kas bija pa rokai. Sigitas vīrs Toms vēsajā, vējinajā dienā izsteidzās ārā bez apaviem, vienās zeķēs un šortos. “Skrienot galvā pārskatīju atdzīvināšanas algoritmu bērnam un jau pa gabalu saucu tur stāvošajiem, lai elpina, jo redzēju, ka meitenīte ir izcelta no ūdens. Dzirdēju, ka meitene, kas sazvāņus dienestu, dispečerei saka: “Mums te viena māsiņa skrien!” – ar atvieglojuma pieskaņu balsī, bet es pie sevis nodomāju, ko tā “māsiņa” tagad var izdarīt bez ierastā ekipējuma? Sapratu, kādu milzīgu nozīmi un cerības sabiedrība piešķir uz mums, ārstniecības personām, lai arī vēl tikai mācos un krāju savu pieredzi. Notikušais man lika saprast, ka izvēlēta profesija man ir pa spēkam, un šis patiešām ir mans ceļš,” saka Sigita.

“Liels paldies puisim, kurš meiteni jau bija izcēlis no ūdens. Pēc mirkļa piesteidzās Sigita, un mēs sākām sniegt pirmo palīdzību,” saka Toms, kurš nav mācīts mediķis. Viņš pirmo palīdzību apguva autoskolā. Toms atzīst, ka tobrīd rīkojies intuitīvi un, protams, ļoti palīdzēja Sigitas zināšanas. “Ieraugot bērnu, sapratu, ka situācija ir ļoti, ļoti slikta,” atminas Sigita. Sigita un Toms nekavējoties uzsāka sirds netiešo masāžu, jo tikai tā var nodrošināt skābekļa piegādi smadzenēm un citiem orgāniem. Viss, ko viņa tobrīd vēlējās – lai bērniņš sāk elpot un pulss atjaunojas, bet paralēli prātā bijusi doma: ārprāts, cik šodien ārā auksts! Sadzirdot sirēnas, viņa vēl spēja dot norādījumus, lai kāds no blakus esošajiem skrien pretī mediķu brigādei, lai viņi redzētu, kur tieši jābrauc un vērtīgās sekundes neietu zudumā. Jāpiebilst, ka tas ir ļoti svarīgi izsaukumos, kur nevar norādīt precīzu atrašanās vietu.

99 “Brigādes ieradās ļoti ātri. Mediķi cīnījās nepagurstoši, vairāk nekā stundu, līdz meitai atjaunojās sirds ritms un elpošana, tad viņu aiznesa uz mašīnu,” teic izglābtās meitenes mamma. “Vārdos nevar aprakstīt, cik pateicīga esmu visiem mediķiem, kas palīdzēja: dienesta brigāžu mediķiem un ārstiem slimnīcā, kurp viņu nogādāja. Man nav šaubu, ka ārsti ir Dieva rokas uz zemes. Tikai pateicoties viņiem, meita ir ar mums! Tāpat vēlos pateikties visiem līdzcilvēkiem par palīdzību un atbalstu – kaimiņiem, arī nejausi sastaptiem cilvēkiem, kuri apvaicājās par meitas veselību. Paldies arī cilvēkiem visā Latvijā, kuri aizlūdza par mūsu meitu un viņas veselību. Paldies, ka šajā neziņas laikā nebijām vieni! ”

Tomaprāt, šādās situācijās ikviena pienākums ir doties palīgā. Šajā gadījumā viss noticis ļoti saliedēti – kāds piezvanīja uz 113, cits, zinot, ka Sigita mācās par mediķi, zvanīja viņai. Kāds puisis metās ūdenī un izcēla meiteni. Katrs darīja to, ko uzskatīja par vispareizāko. Tāpat Toms uzsver, ka jebkuram ir svarīgi apgūt pirmās palīdzības pamatus: “Lai arī autoskolā neiemācīsies visu, tomēr tās zināšanas var būt izšķirošas šādās situācijās. Un, ņemot vērā, kāda situācija ir radusies saistībā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā, tas būtu katra mūsu pienākums – apgūt pirmās palīdzības pamatus.” Vīra sacīto papildina Sigita, norādot, ka zināšanu trūkums ir tas, kas ierobežo palīdzības sniegšanu. “Pēc negadījuma man pazīstami cilvēki atzina, ka nezinātu, ko darīt tādā situācijā. Vienkārši nezinātu, KAS jādara. Tieši tāpēc aicinu ikvienu - nemācieties pirmo palīdzību tikai tāpēc, ka autoskolā vai kur citur vajag apliecību. Mācieties sev – iespējams kādā brīdī šīs zināšanas palīdzēs glābt kādu mīļu cilvēku savā ģimenē, draugu lokā vai arī nezināmu cilvēku, kuram būsī līdzās nelaimes brīdī.”

Tomam vislielākā pateicība ir redzēt meiteni skrienot un spēlējoties, it kā tas viss nebūtu bijis. Savukārt meitenītes mamma ik dienu ar pateicību noraugās uz savu veselo un dzīvespriecīgo meitu un priecājas par to, ka Sigita un Toms ir kļuvuši par daļu no ģimenes. “Ciemojamies viens pie otra, kopā svinam svētkus. Un vairāk kā jebkad iepriekš novērtēju katru jaunu dienu, kas mums ir dota. Vienalga, vai tā ir saulaina vai lietaina, svarīga ir katra sekunde. Piezvanīt vecākiem un pateikt, cik ļoti viņus mīlam, aprunāties ar draugiem un kaimiņiem, neatlikt to, ko varam izdarīt, jo neviens nezinām, cik daudz laika mums ir atvēlēts – tas ir vissvarīgākais,” saka mamma.

Dienests ir lepns par katru līdzcilvēku, kurš, arī nebūdamas mediķis, ir gatavs steigties palīgā un glābt dzīvību. Ikdienā ir ne mazums dažādu kritisku situāciju, kas prasa tūlītēju un pareizu rīcību no līdzcilvēkiem, to dienu no dienas apliecina mūsu izsaukumu pieredze un jau iepriekš pasniegtie dienesta apbalvojumi līdzcilvēkiem par pašaieliedzīgu rīcību. Pirms dažiem gadiem Kurzemē kāds 59 gadus vecs vīrietis, vadot automašīnu, iebrauca grāvī. Iemesls bija pēkšņas veselības problēmas – vīrietis bija bezsamaņā un neelpoja. Tā kā negadījums bija noticis ārpus apdzīvotas vietas, izšķiroša bija šīs pašas automašīnas pasažieru, triju jauniešu, rīcība – viņi rīkojās nekavējoties un viens otru nomainot, veica sirds netiešo masāžu līdz ieradās brigāde. Mediķi turpat negadījuma vietā vēl pusstundu turpināja cīnīties par vīrieša dzīvību, līdz atjaunojās asinscirkulācija, elpošana un vīrietis atguva samaņu. Kādā citā situācijā tikai pateicoties tuvinieku – bērnu un mazbērnu pareizai rīcībai, izdevās glābt tēvu, kam sākās pēkšņas sāpes krūtīs, bet pēcāk tika zaudēta samaņa, apstājās sirdsdarbība. Kamēr mediķi bija ceļā, tuvinieki uz maiņām veica sirds netiešo masāžu, kamēr sirmā vīra mazbērni skrēja uz šoseju pretī brigādei, lai tā labāk atrastu ceļu uz lauku mājām. Vēl citā gadījumā piemājas dīķī bez dzīvības pazīmēm tika atrasts divus gadus vecs bērns. Nelaimi laikus pamanīja vecmamma, kas bērnu izvilka krastā un nekavējoties uzsāka veikt atdzīvināšanas pasākumus. Viņas spēja un gatavība rīkoties izglāba mazuļa dzīvību, un bērns tika nogādāts slimnīcā stabilā stāvoklī un jau atguvis samaņu.

Kad cietušais neelpo un ir apstājies sirdsdarbība, cilvēka dzīvību izšķir tieši tūlītēja rīcība pirmajās minūtēs, un iznākums var būt atkarīgs tikai no līdzās esošo cilvēku spējas un gatavības sniegt pirmo palīdzību. Šādā brīdī ir svarīgi apzināties, ka tu neesi viens, jo NMPD ārkārtas tālruņa 113 dispečeri pa tālruni dod norādes par to, kā palīdzēt cietušajam, kamēr mediķu brigāde ir ceļā. Lai gan dispečers līdzcilvēkus iedrošina un saka priekšā, kā rīkoties, iedzīvotāju zināšanas pirmajā palīdzībā šādā situācijā ir ļoti būtiskas. Tāpēc NMPD aicina ikvienu iegūt vai atjaunot savas zināšanas un prasmes pirmās palīdzībasursos. Informācija par apmācību iespējām pieejama: <https://ej.uz/pirmaspalidzibasapmaciba>

NMPD Komunikācijas
Autors: nodaļa

<https://www.nmpd.gov.lv/lv/jaunums/uzdriksteties-sniegt-palidzigu-roku-nmpd-pasniedz-apbalvojumu-lidzcilvekiem-par-pasaizliedzigu-ricibu-glabjot-maza-berna-dzivibu>